

TUKMOS

*TIPTA UZMANLIK KURULU
MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ*

*AİLE HEKİMLİĞİ
Uzmanlık Eğitimi Çekirdek Müfredatı*

11.09.2019

İÇİNDEKİLER

1. GİRİŞ	3
2. MÜFREDAT TANITIMI	3
3. TEMEL YETKİNLİKLER	6
4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ	17
5. EĞİTİM STANDARTLARI	23
6. ROTASYON HEDEFLERİ	23
7. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME	30
8. KAYNAKÇA	30
9. ÖNERİLER	31

1. GİRİŞ

Aile Hekimliği, birey, aile ve toplum sağlığına katkıda bulunmak üzere, çocukluk, ergenlik, erişkinlik ve ileri yaş gibi yaşamın bütün evrelerinde ve süreklilik içinde, cinsiyet, yakınma, hastalık gibi bir ayırım yapmaksızın, sağlığın korunması ve geliştirilmesi ile karşılaşılacak tüm sağlık sorunlarının birinci basamakta erken tanı, tedavi, izlem ve rehabilitasyonuna yönelik olarak, tıp etiği ilkeleri ile uyum içinde çağdaş, nitelikli, kanıta dayalı bir sağlık hizmeti sunabilmek için gerekli bilgi, beceri ve tutumları edinmiş olmayı gerektiren bir uzmanlık dalıdır.

Özellikleri

- Sevk zinciri içinde kişilerin sağlık sistemi ile ilk temas noktasını oluşturur.
- Kolay ulaşılabilir.
- Entegre ve koordine hizmet sunar.
- Kendisine başvuran kişilerle ilişkisi süreklilik arz eder.
- Hasta bakımında bütüncül (Biyopsikososyal) yaklaşım sergiler.
- Sunduğu hizmet kişisel olmakla birlikte, aile ve toplum yönelimlidir.
- Hastaları ile ilişkisinde gizlilik ve yakınlık esastır.
- Hastasının yararını ön planda tutar.
- Sağlık kaynaklarının etkili kullanımı konusunda duyarlıdır.
- Hasta bakımında aile hekimliğine özgün görüşme ve klinik karar verme süreçlerini işletir.
- Sunduğu hizmetin gereklilikleri doğrultusunda bir ekip içinde çalışır.

2. MÜFREDAT TANITIMI

2.1. Müfredatın Amacı ve Hedefleri

Aile Hekimliği uzmanlık eğitimi, uzmanlık öğrencisinin, aile hekimliği tanımı içinde yer alan temel prensipler doğrultusunda, klinik bilgi, beceri, tutum ve davranışlarının yanı sıra sağlık eğitimi verme becerisi, araştırmacılık ve yöneticilik niteliklerinin geliştirilmesi için uygun olanaklar sağlamayı amaçlamaktadır.

Hedefler:

- Birinci basamak sağlık hizmet sunumunun geliştirilmesi,
- Toplumu oluşturan bireylerin sağlıklı olmasının sağlanması,
- Sağlığın geliştirilmesi ve korunması,
- Bireylerin sağlık anlayışının ve toplumun sağlık bilincinin geliştirilmesi,
- Bireylerin akut ve kronik sağlık sorunlarının erken tanınması ve yönetilmesi,
- Sağlık sisteminin hizmet sunum basamakları arasındaki ilişkinin sağlanması ve bireyin tüm bakım gereksinimlerinin karşılanması,
- Hasta bakımında bütüncül (Biyopsikososyal) yaklaşımın benimsenmesi,
- Sağlık kaynaklarının etkili kullanımının sağlanması

2.2. Müfredat Çalışmasının Tarihsel Süreci

Ülkemizde aile hekimliği uzmanlık eğitimi 1985 yılında başlamış olmasına karşın, uzmanlık eğitimi programlarının sistematik hale gelişi zaman almıştır. Özellikle üniversitelerde anabilim dallarının uzmanlık eğitimi vermeye başlamasıyla özgün uzmanlık eğitimi

programları oluşturulmuştur. Bu programlar yer yer aile hekimliği uzmanlık eğitimi müfredatını da tanımlamıştır. 2000'li yılların başında başta Marmara, Adnan Menderes, Dokuz Eylül ve Çukurova Üniversitelerinde olmak üzere birçok anabilim dalı, uygulamakta oldukları uzmanlık eğitimi program ve müfredatını yayınlamışlardır. 2004 yılında kurulan Türkiye Aile Hekimliği Yeterlik Kurulu, ülke çapında yaygınlaşan müfredat oluşturma çalışmalarını dikkate alarak ulusal düzeyde bir aile hekimliği uzmanlık eğitimi müfredatı hazırlamış ve 2007 yılında yayınlamıştır. Yeterlik Kurulu müfredat geliştirme çalışmalarını sürdürmüş ve 2012 yılında aile hekimliği uzmanlık eğitimi müfredatını güncellemiştir. 2009 yılında yapılan yasal düzenleme ile oluşturulan Tıpta Uzmanlık Kurulu (TUK)'nun "Uzmanlık Eğitimi Müfredatları ve Standartları Değerlendirme ve Revizyonu" çalışmaları çerçevesinde, tüm uzmanlık dallarında olduğu gibi Aile Hekimliği disiplini için de bir komisyon kurulmuştur. Tıpta Uzmanlık Kurulu Müfredat Oluşturma ve Standart Belirleme Sistemi (TUKMOS) Aile Hekimliği Komisyonu ilk toplantısını 15-17 Ocak 2010 tarihlerinde Antalya'da yaparak çalışmalarına başlamıştır. Komisyon ilk olarak aile hekimliği uzmanlık eğitimi zorunlu rotasyonlarını ve sürelerini belirleyerek TUK'a onaylanmak üzere sunmuş ve daha sonra uzmanlık eğitimi çekirdek müfredatı oluşturma çalışmalarını yapmıştır. Yapılan bu çalışmalarda, o zamana kadar ülke çapında yapılmış ve yukarıda da özetlenen çalışmalardan yararlanılmıştır. Birinci dönem çalışmaları neticesinde, TUKMOS Aile Hekimliği Komisyonu tarafından, Aile Hekimliği Eğitimi Çekirdek Müfredatı, v.1.0 oluşturulmuştur ve 23.08.2011'den itibaren de geçerli sayılmıştır. Bu müfredat TAHYK'nın Aile Hekimliği Uzmanlık Eğitimi Esaslarına göre oluşturduğu Aile Hekimliği Uzmanlık Eğitimi Çekirdek Eğitim Müfredatına dayanılarak ve Tıpta Uzmanlık Kurulu tarafından belirlenen rotasyonlar ve süreleri göz önüne alınarak hazırlanmıştır. Komisyon üyeleri **21.03.2013-22.03.2013** tarihlerinde Ankara'da toplanarak bir çalıştay yapmıştır. İkinci dönem komisyon üyeleri ile Aile Hekimliği Uzmanlık Eğitimi Çekirdek Müfredatı oluşturulmuştur (Aile Hekimliği Çekirdek Eğitim Müfredatı, v.2.0). Bu müfredatın oluşturulmasında, yine Türkiye Aile Hekimliği Yeterlik Kurulu tarafından hazırlanan ve geliştirilen Aile Hekimliği Uzmanlık Eğitimi Çerçeve Programı temel alınmıştır. TUKMOS Aile Hekimliği 3.Dönem Komisyon Üyeleri, taslağın resmileşmesi ve geliştirilmesi sürecinde çalışmalarına devam etmiştir. **02.11.2017** tarihinde TUKMOS Komisyon Üyeleri ile v.2.1 müfredat taslağına son şekli verilmiştir.

2.3. Uzmanlık Eğitimi Süreci

Aile Hekimliği Uzmanlık Eğitimi Müfredatının belirlenmesi ülke genelinde uzmanlık eğitiminin standardizasyonu ve kalitesini sağlamanın temel koşuludur. Nitelikli bir birinci basamak sağlık hizmeti vermek ancak bu koşulların sağlanmasıyla mümkün olacaktır. Aile Hekimliği uzmanlık eğitimi 1985 yılından bu yana Eğitim ve Araştırma Hastanelerinde ve Tıp Fakültelerinin Aile Hekimliği Anabilim Dallarında üç yıl süreli olarak verilmektedir. Tıpta Uzmanlık Kurulu'nun 21-23.06.2010 tarih ve 82 sayılı kararına kadar Aile Hekimliği Uzmanlık eğitiminin tamamı rotasyonlardan oluşmaktayken, bu karar ile birlikte rotasyonların süresi kısaltılarak, Aile Hekimliği disiplininin ilke ve esaslarına uygun özgün öğretilerine 18 (on sekiz) aylık süre ayrılmıştır. Bu gelişme Aile Hekimliği uzmanlık eğitimi içeriğinin gözden geçirilerek yeni düzenlemeye uygun hale getirilmesi gereğini ortaya koymuştur.

Bu müfredatın amacı Aile Hekimliği uzmanlık eğitimi veren programlar için, bir aile hekimliği uzmanının sahip olması gereken yeterlik alanları ve bunlara ait öğrenme yöntemleri, eğitim alt yapısı ve ölçme değerlendirme yöntemlerini tanımlamaktır.

Aile Hekimliği uzmanlık eğitimi üç temel bileşenden oluşmaktadır;

- (1) Aile Hekimliği uygulama eğitimi;
- (2) İlgili alanlarda rotasyonlar;
- (3) Uzmanlık eğitimi süresince devam eden düzenli eğitim etkinlikleri.

Aile Hekimliği uygulama eğitimi esas olarak hastayla temas süreçlerinde yapılmalıdır. Hastayla görüşme süreci aile hekimleri için temel öğrenme fırsatıdır. Bir deneyim yaşama ve bu deneyimi analitik değerlendirme süreciyle öğrenmeye dönüştürme aile hekimliğinde başlıca öğrenme yöntemidir. Burada öğrenen ile eğiticinin bire bir etkileşimi önemlidir. Yine bu süreçte gözetim ve geri bildirim önemli iki eğitim yöntemidir. Bireysel deneyim ve bu deneyimlerden öğrenmenin yanı sıra akranlardan öğrenme de söz konusudur. Bunun için genellikle yansıtma (refleksiyon) grupları kullanılmaktadır. Burada belirli aralıklarla bir araya gelen aile hekimleri birbirlerinin deneyimlerinden öğrenme süreci yaşarlar.

Rotasyonlar aile hekimliği eğitiminde önemli bir yer tutar. Aile hekimliği uygulama ortamlarında seyrek görülen durumlar, hastane kliniklerinde daha kısa sürede öğrenilebilir. Bir bütün olarak kendisine kayıtlı bireylerin bakım sorumluluğunu üstlenen aile hekimlerinin, onların diğer basamaklarda alabileceği bakım hizmetlerini öğrenmeleri de yine bu rotasyonlarla sağlanmaktadır.

Düzenli eğitim etkinlikleri bir programa dahil olarak eğitim görmekte olan tüm uzmanlık öğrencilerini bir araya getirir. Burada aile hekimliği disiplininin özgün klinik yaklaşımı ve bakış açısı pekiştirilmeye çalışılır. Rotasyonlarda öğrenilenlerin aile hekimliği bakış açısıyla sentez edilmesi sağlanır.

Aile hekimliği uygulama eğitimi kendine özgü değerlendirme yöntemleri gerektirir. Ölçme-değerlendirme eğitim sürecinin başında başlar ve tüm süreç boyunca devam eder. Bu sürecin ilk adımı uzmanlık eğitimine başlayan öğrencinin düzeyinin ve öğrenme gereksinimlerinin belirlenmesidir. Bireysel öğrenme planlarının ve öğrenme hedeflerinin belirlenmesi, program bölümleri temelinde bu hedeflere ulaşımın ölçülmesi tüm eğitim süresince devam eder. Program bitiminde uzmanlık öğrencisinin ulaştığı yeterlilik düzeyi ölçülür ve kendi başına aile hekimliği uygulaması yapabilmesi için yetkilendirilerek belgelendirilir. Uzmanlık eğitimi programının ve eğiticilerin de düzenli olarak değerlendirilmesi ve geliştirilmesi eğitimin niteliğinin güvenceye alınması açısından temel önemdedir.

Müfredat öncelikle uzmanlık öğrencileri, eğiticiler, uzmanlık eğitimi veren kurum ve programları ilgilendirmekle birlikte ilgili fakülteler, yerel sağlık yönetim birimleri ve verilen eğitimden etkilenen veya bu eğitimi etkileyen tüm paydaşlar hedef kitle içinde sayılmalıdır.

Aile Hekimliği Uzmanlık Eğitim sürecinin yürütüldüğü yerler:

- Aile Hekimliği Anabilim Dalı
- EAH Aile Hekimliği Klinikleri
- Aile Hekimliği Anabilim Dalı Poliklinikleri,
- EAH Aile Hekimliği Poliklinikleri,
- Eğitim Aile Sağlığı Merkezleri (e-ASM),
- Eğitim amaçlı iş birliği yapılan ASM'ler,
- Evde Sağlık Hizmetleri,
- Huzur ve Bakım Evleri

AİLE HEKİMLİĞİ UZMANLIK EĞİTİMİ PROGRAMI

Aile Hekimliği uzmanlık eğitimi aşağıdaki şekilde planlanması önerilir:

1. Aile Hekimliği uzmanlık eğitimine girişte ilk 1-2 ay uyum eğitimine ayrılması;
2. Aile Hekimliği uzmanlık öğrencisinin her 4-6 aylık rotasyon döneminden sonra kendi programına dönmesi ve öğrendiklerini pekiştirmesi ve aile hekimliği uygulama alanında klinik pratik yapması açısından en az 1 (bir) ay geçirmesi;
3. Rotasyonların, ilgili rotasyon programlarının uygunluklarına göre bu rotasyon programlarıyla iletişim ve uyum içinde ayarlanması; uzmanlık öğrencisinin daha sonra eğitim aile sağlığı merkezleri (e-ASM)'nde çalışmalarını kolaylaştıracak klinik

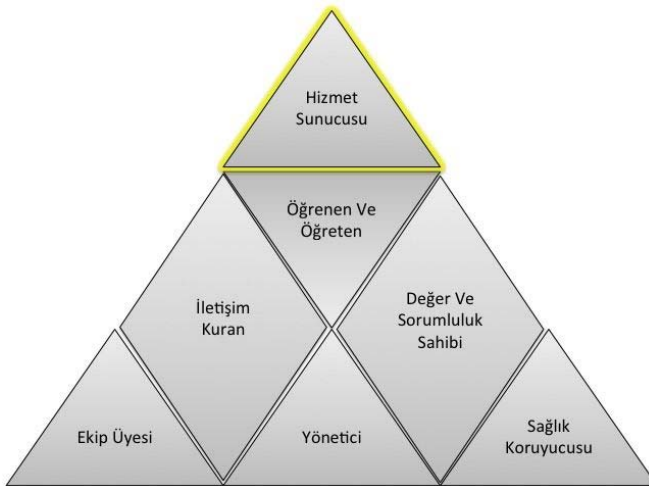
bilgi ile donanmalarını sağlaması açısından ilk 12 ayda öncelikle iç hastalıkları ve çocuk hastalıkları rotasyonlarının tamamlanması,

4. Uzmanlık öğrencisinin uzmanlık eğitimi süresince en az 6-8 ayı eğitim aile sağlığı merkezlerinde ya da henüz e-ASM'si olmayan kurumlarda, Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü ile yapılacak protokoller doğrultusunda bir Aile Hekimliği uzmanının görev yaptığı Aile Sağlığı Merkezlerinde geçirmesi;
5. Seçmeli rotasyon zorunlu bir rotasyon olup hangi dalda yapılacağı uzmanlık öğrencisinin tercihi doğrultusunda program yöneticisince belirlenir.

2.4. Kariyer Olasılıkları

Uzmanlık eğitimini bitiren aile hekimliği uzmanı entegre ilçe hastanelerinde, birinci basamak aile hekimliği uygulamasının yapıldığı aile sağlığı merkezlerinde, ilçe sağlık müdürlüklerinde, kamu kurumlarında, akademik birimlerde ve özel sektörde çalışabilmektedir.

3. TEMEL YETKİNLİKLER

Şekil 1- TUKMOS'un Yeterlilik Üçgeni (Yedi temel yetkinlik alanı)

Yetkinlik, bir uzmanın bir iş ya da işlemin gerektiği gibi yapılabilmesi için kritik değer taşıyan, eğitim ve öğretim yoluyla kazanılıp iyileştirilebilen, gözlenip ölçülebilen, özellikleri daha önceden tarif edilmiş olan, *bilgi, beceri, tutum ve davranışların* toplamıdır. Yetkinlikler 7 temel alanda toplanmışlardır.

Her bir temel yetkinlik alanı, uzmanın ayrı bir rolünü temsil eder (Şekil 1). Yedinci temel alan olan Hizmet Sunucusu alanına ait yetkinlikler klinik yetkinlikler ve girişimsel yetkinlikler olarak ikiye ayrılırlar. Sağlık hizmeti sunumu ile doğrudan ilişkili Hizmet Sunucusu alanını oluşturan yetkinlikler diğer 6 temel alana ait yetkinlikler olmadan gerçek anlamlarını kazanamazlar ve verimli bir şekilde kullanılamazlar. Başka bir deyişle 6 temel alandaki yetkinlikler, uzmanın "Hizmet Sunucusu" alanındaki yetkinliklerini sosyal ortamda hasta ve toplum merkezli ve etkin bir şekilde kullanması için kazanılması gereken yetkinliklerdir. Bir uzmanlık dalındaki eğitim sürecinde kazanılan bu 7 temel alana ait yetkinlikler uyumlu bir şekilde kullanılabildiğinde yeterlilikten bahsedilebilir. Bu temel yetkinlik alanları aşağıda listelenmiştir;

- 3.1. Yönetici
- 3.2. Ekip Üyesi
- 3.3. Sağlık Koruyucusu
- 3.4. İletişim Kuran
- 3.5. Değer ve Sorumluluk Sahibi
- 3.6. Öğrenen ve Öğreten
- 3.7. Hizmet Sunucusu

Hizmet sunucusu temel yetkinlik alanındaki yetkinlikler, kullanılış yerlerine göre iki türdür:

Klinik Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi kararlar konusunda kullanabilme yeteneğidir;

Girişimsel Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi girişimler konusunda kullanabilme yeteneğidir.

Şekil 2- TUKMOS yedinci temel yetkinlik alanı: Hizmet Sunucusu

Klinik ve girişimsel yetkinlikler edinilirken ve uygulanırken Temel Yetkinlik alanlarında belirtilen diğer yetkinliklerle uyum içinde olmalı ve uzmanlığa özel klinik karar süreçlerini kolaylaştırmalıdır.

3.7.1. KLİNİK YETKİNLİKLER

Uzman Hekim aşağıda listelenmiş klinik yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünleyici “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

KLİNİK YETKİNLİK İÇİN KULLANILAN TANIMLAR VE KISALTMALARI

Klinik yetkinlikler için; üç ana düzey ve iki adet ek düzey tanımlanmıştır. Öğrencinin ulaşması gereken düzeyler bu üç ana düzeyden birini mutlaka içermelidir. T, ETT ve TT düzeyleri A ve K ile birlikte kodlanabilirken B düzeyi sadece K düzeyi ile birlikte kodlanabilir. B, T ve TT düzeyleri birbirlerini kapsadıkları için birlikte kodlanamazlar.

B: Hastalığa ön tanı koyma ve gerekli durumda hastaya zarar vermeyecek şekilde ve doğru zamanda, doğru yere sevk edebilecek bilgiye sahip olma düzeyini ifade eder.

T: Hastaya tanı koyma ve sonrasında tedavi için yönlendirebilme düzeyini ifade eder.

TT: Ekip çalışmasının gerektirdiği durumlar dışında herhangi bir desteğe gereksinim duymadan hastanın tanı ve tedavisinin tüm sürecini yönetebilme düzeyini ifade eder.

ETT: Ekip çalışması yaparak hastanın tanı ve tedavisinin tüm sürecini yönetebilme düzeyini ifade eder.

Klinik yetkinliklerde bu düzeylere ek olarak gerekli durumlar için A ve K yetkinlik düzeyleri eklenmektedir:

A: Hastanın acil durum tanısını koymak ve hastalığa özel acil tedavi girişimini uygulayabilme düzeyini ifade eder.

K: Hastanın birincil, ikincil ve üçüncül korunma gereksinimlerini tanımlamayı ve gerekli koruyucu önlemleri alabilme düzeyini ifade eder.

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzyey	Kıdem	Yöntem
HASTALIK YÖNETİMİ	AİLEVİ AKDENİZ ATEŞİ (FMF)	ETT	3	BE-UE-YE
	AKUT BATIN	B	1	BE-UE-YE
	AKUT ROMATİZMAL ATEŞ (ARA)	K, ETT	2	BE-UE-YE
	AKUT SOLUNUM YETMEZLİĞİ	K, T, A	1	BE-UE-YE
	AKUT VE KRONİK BÖBREK YETMEZLİĞİ	K, T, A	3	BE-UE-YE
	ALERJİSİ OLAN HASTA	K, ETT, A	2	BE-UE-YE
	ALT SOLUNUM YOLU ENFEKSİYONU	K, ETT, A	2	BE-UE-YE
	AMFİZEM	K, ETT, A	2	BE-UE-YE
	ANEMİ	K, ETT, A	1	BE-UE-YE
	ANKSİYETE BOZUKLUĞU	K, ETT, A	1	BE-UE-YE
	ANORMAL VAJİNAL KANAMA	K, ETT, A	2	BE-UE-YE
	ASİT	K, T	2	BE-UE-YE
	ASTİM	K, ETT, A	2	BE-UE-YE
	BAĞ DOKUSU HASTALIKLARI	B	2	BE-UE-YE

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzy	Kıdem	Yöntem
	BENİGN PROSTAT HİPERTROFİSİ	T	2	BE-UE-YE
	BESLENME BOZUKLUĞU	K, ETT	2	BE-UE-YE
	BRONŐIEKTAZİ	K, ETT	2	BE-UE-YE
	ÇEVRE KAYNAKLI HASTALIKLAR	K, ETT	2	BE-UE-YE
	DEMANS	K, ETT	3	BE-UE-YE
	DEPRESYON	K, ETT, A	1	BE-UE-YE
	DERİ VE YUMUŞAK DOKU ENFEKSİYONU	K, ETT, A	2	BE-UE-YE
	DİĞER CİNSEL YOLLA BULAŞAN HASTALIK OLAN HASTA	K, ETT	2	BE-UE-YE
	DİSK HERNİSİ (KOMPLİKASYONSUZ)	K, ETT, A	2	BE-UE-YE
	DİSLİPİDEMİLER	K, ETT	2	BE-UE-YE
	DİSMENORE	K, ETT	2	BE-UE-YE
	DİYABET	K, ETT, A	1	BE-UE-YE
	DOĞUM VE DOĞUM SONRASI KOMPLİKASYONLARI	K, T	2	BE-UE-YE
	DÖKÜNTÜLÜ HASTA	K, ETT, A	1	BE-UE-YE
	ENSEFALİT	B	2	BE-UE-YE
	FİBROMİYALİ	K, ETT	3	BE-UE-YE
	GASTRİT VE PEPTİK ÜLSER	K, ETT	1	BE-UE-YE
	GASTROİNTESTİNAL SİSTEM ENFEKSİYONU	K, ETT, A	1	BE-UE-YE
	GEBELİK KOMPLİKASYONLARI	K, ETT, A	2	BE-UE-YE

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzy	Kıdem	Yöntem
	GIS KANAMASI	K, T	2	BE-UE-YE
	HIV (+) HASTA	K, T, A	2	BE-UE-YE
	HİPERTANSİYON	K, ETT, A	1	BE-UE-YE
	İDRAR YOLU ENFEKSİYONU	K, ETT	1	BE-UE-YE
	İNFERTİLİTE	T	2	BE-UE-YE
	İNME	K, T, A	2	BE-UE-YE
	İSKEMİK KALP HASTALIĞI	K, ETT, A	3	BE-UE-YE
	JİNEKOLOJİK ENFEKSİYONLAR	K, ETT	3	BE-UE-YE
	KALP KAPAK HASTALIKLARI	K, B	2	BE-UE-YE
	KALP YETMEZLİĞİ	K, ETT, A	3	BE-UE-YE
	KARACİĞER YAĞLANMASI	K, ETT	2	BE-UE-YE
	KAZA, ZEHİRENME VE YARALANMA	K, B	2	BE-UE-YE
	KOAH	K, ETT, A	2	BE-UE-YE
	KONJENİTAL ANOMALİLİ HASTA	K, B	2	BE-UE-YE
	LEİOMİYOMA UTERİ	K, T	2	BE-UE-YE
	MALİGNİTE	K, B	2	BE-UE-YE
	MENENJİT	K, B	1	BE-UE-YE
	MESLEK HASTALIKLARI	K, T	2	BE-UE-YE
	NEFRİT	K, T	2	BE-UE-YE

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzyey	Kıdem	Yöntem
	NEFROTİK SENDROM	K, T	2	BE-UE-YE
	OBEZİTE	K, ETT	1	BE-UE-YE
	OSTEOARTRİT	K, ETT	2	BE-UE-YE
	OSTEOPOROZ	K, ETT	2	BE-UE-YE
	PERİFERİK DAMAR HASTALIKLARI	K, ETT	2	BE-UE-YE
	PERİNATAL ENFEKSİYONLAR	K, T, A	2	BE-UE-YE
	PNÖMOTORAKS	K, B,	2	BE-UE-YE
	PSİKOZ	T, A	3	BE-UE-YE
	RİTM BOZUKLUKLARI	K, ETT, A	3	BE-UE-YE
	ROMATOİD ARTRİT	K, T	2	BE-UE-YE
	SAFRA KESESİ HASTALIKLARI	K, T	2	BE-UE-YE
	SOMATOFORM BOZUKLUK	K, ETT, A	2	BE-UE-YE
	TALASSEMİ	K, T	1	BE-UE-YE
	TİROİD HASTALIKLARI	K, ETT, A	3	BE-UE-YE
	TÜBERKÜLOZ	K, ETT	2	BE-UE-YE
	ÜST SOLUNUM YOLU ENFEKSİYONU	K, ETT, A	1	BE-UE-YE
	VİRAL HEPATİT	K, ETT, A	2	BE-UE-YE
	YABANCI CİSİM ASPİRASYONU	K, T, A	2	BE-UE-YE
	YEME BOZUKLUKLUĞU	K, T	2	BE-UE-YE

3.7.2. GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER

Uzman Hekim aşağıda listelenmiş uygulama yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünlüyci “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

Girişimsel yetkinlikler için dört düzey tanımlanmıştır.

1: Girişimin nasıl yapıldığı konusunda bilgi sahibi olma ve bu konuda gerektiğinde açıklama yapabilme düzeyini ifade eder.

2: Acil bir durumda, kılavuz veya yönerge eşliğinde veya gözetim ve denetim altında bu girişimi yapabilme düzeyini ifade eder.

3: Karmaşık olmayan, sık görülen tipik olgularda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.

4: Karmaşık olsun veya olmasın, her tür olguda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER	Düzyey	Kıdem	Yöntem
SEMPTOM VE BAŞVURU NEDENLERİNİN YÖNETİMİ	ATEŞLİ HASTA	3	2	YE, UE, BE
	BAŞ AĞRISI	3	2	YE, UE, BE
	BEL AĞRISI	3	2	YE, UE, BE
	BOĞAZ AĞRISI	3	2	YE, UE, BE
	BOYUN AĞRISI	3	2	YE, UE, BE
	ÇARPINTI	3	2	YE, UE, BE
	DAVRANIŞ SORUNLARI OLAN HASTA	3	2	YE, UE, BE
	DİSPEPTİK YAKINMALAR	3	2	YE, UE, BE
	DİZ AĞRISI	2	2	YE, UE, BE
	EKLEM AĞRISI	2	2	YE, UE, BE
	ELE GELEN KİTLE	2	2	YE, UE, BE
	GALAKTORE	2	2	YE, UE, BE

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER	Düzy	Kıdem	Yöntem
	GÖĞÜS AĞRISI (KARDİYAK VE KARDİYAK OLMAYAN)	3	2	YE, UE, BE
	HALSİZLİK/YORGUNLUK	3	2	YE, UE, BE
	HEMATÜRİ	3	2	YE, UE, BE
	HİRSUTİSMUS	2	2	YE, UE, BE
	İDRAR KAÇIRMA	3	2	YE, UE, BE
	İSHALLİ HASTA	3	2	YE, UE, BE
	İŞTAHSIZLIK	3	2	YE, UE, BE
	JİNEKOMASTİ	1	2	YE, UE, BE
	KABIZLIK YAKINMASI	3	2	YE, UE, BE
	KANAMALI HASTA	2	2	YE, UE, BE
	KARIN AĞRISI	3	2	YE, UE, BE
	KIRIK	2	2	YE, UE, BE
	KİLO KAYBI (İSTEMSİZ)	3	2	YE, UE, BE
	KONVÜLZİYON	2	2	YE, UE, BE
	KRONİK AĞRI	3	2	YE, UE, BE
	LENFADENOPATİ	2	2	YE, UE, BE
	MALNUTRİSYON	2	2	YE, UE, BE
	ÖDEM	2	2	YE, UE, BE
	ÖKSÜRÜK	3	2	YE, UE, BE
	PARESTEZİ/PARALİZİ	2	2	YE, UE, BE

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER	Düzyey	Kıdem	Yöntem
	PELVİK AĞRI	2	2	YE, UE, BE
	SARILIK	3	2	YE, UE, BE
	SOLUNUM SIKINTISI	3	2	YE, UE, BE
	UNUTKANLIK	2	2	YE, UE, BE
	VAJİNAL KANAMA	2	2	YE, UE, BE
	YUMUŞAK DOKU TRAVMASI	3	2	YE, UE, BE
UYGULAMA BECERİLERİ	AİLE GÖRÜŞMESİ	3	2	YE, UE, BE
	BESLENMENİN DEĞERLENDİRİLMESİ	3	1	YE, UE, BE
	DANIŞMANLIK VEREBİLME (SİGARA BIRAKMA, BESLENME, KONTRASEPSİYON, GENETİK, VB. KONULARINDA)	4	2	YE, UE, BE
	DEKONTAMİNASYON-DEZENFEKSİYON-STERİLİZASYON	4	1	YE, UE, BE
	EKG ÇEKİBİLME VE DEĞERLENDİREBİLME	3	1	YE, UE, BE
	GÖRÜNTÜLEME YÖNTEMLERİNİN ETKİN KULLANIMI VE SONUÇLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	2	1	YE, UE, BE
	GÖZ DİBİNE BAKMA VE NORMALDEN AYIRTEDEBİLME	2	1	YE, UE, BE
	İLGİLİ KONULARDA HASTA EĞİTİMİ	4	2	YE, UE, BE
	JİNEKOLOJİK MUAYENE	3	1	YE, UE, BE
	KÖTÜ HABER VEREBİLME	4	2	YE, UE, BE
	KÜLTÜR-ANTİBİYOGRAF İÇİN ÖRNEK ALMA VE SONUÇLARINI DEĞERLENDİRME	3	1	YE, UE, BE

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER	Düzyey	Kıdem	Yöntem
	LABORATUVAR TETKİKLERİNİN ETKİN KULLANIMI VE SONUÇLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	3	1	YE, UE, BE
	MENTAL DURUM DEĞERLENDİRMESİ	3	1	YE, UE, BE
	NÖROLOJİK VE KAS İSKELET SİSTEMİ MUAYENESİ	3	1	YE, UE, BE
	PAP SÜRÜNTÜSÜ VE HPV ÖRNEKLEMESİ YAPABİLME VE RAPORLARINI DEĞERLENDİREBİLME	3	2	YE, UE, BE
	PEAK-FLOWMETER YAPMA VE SONUÇLARINI DEĞERLENDİRME	3	1	YE, UE, BE
	PPD DEĞERLENDİRME	3	1	YE, UE, BE
	PSİKİYATRİK GÖRÜŞME	3	1	YE, UE, BE
	SEVK VE KONSÜLTASYON	4	2	YE, UE, BE
	SPIROMETRE KULLANABİLME VE SONUÇLARINI DEĞERLENDİRME	3	1	YE, UE, BE
	YARA VE YANIK BAKIMI	2	1	YE, UE, BE
	APSE AÇMA, DRENE ETME	2	1	YE, UE, BE
	DAMAR YOLU AÇILMASI (ÇOCUK VE ERİŞKİN)	4	1	YE, UE, BE
	AŞILARI UYGULAYABİLME	4	2	YE, UE, BE
	ATEL UYGULAMASI VE HASTA TRANSPORTU	3	1	YE, UE, BE
	YENİDOĞANDAN TOPUK KANI ALMA	4	1	YE, UE, BE
	RIA UYGULANMASI VE ÇIKARILMASI	4	2	YE, UE, BE

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER	Düzey	Kıdem	Yöntem
	ÜRİNER SONDA TAKMA VE ÇIKARMA	3	1	YE, UE, BE
	SÜTÜR ATMA/ALMA	3	1	YE, UE, BE
	NAZOGASTRİK SONDA TAKMA VE ÇIKARMA	3	1	YE, UE, BE
YÖNETSEL UYGULAMA BECERİLERİ	ÇAĞDAŞ İLETİŞİM TEKNİKLERİNİ KULLANABİLME	4	2	YE, UE, BE
	BİRİNCİ BASAMAK SAĞLIK KURUMLARINI YÖNETME	4	2	YE, UE, BE
	SÜREKLİ MESLEKSEL GELİŞİMİ PLANLAYABİLME	4	2	YE, UE, BE
	VERİ ANALİZİ YAPABİLEN PROGRAMLARIN TEMEL ÖZELLİKLERİNİ TANIMA VE KULLANMA	4	2	YE, UE, BE
EĞİTİM VE DANIŞMANLIK UYGULAMALARI/GÖREVLERİ	BAĞIŞIKLAMA	4	2	YE, UE, BE
	BİREYE ÖZGÜ GEREKLİ TARAMA TESTLERİNİN BELİRLENMESİ	4	2	YE, UE, BE
	BİREYİN SAĞLIK İNANIŞLARININ ORTAYA ÇIKARILMASI, SAĞLIK KARARLARINA KATILIMININ SAĞLANMASI	4	2	YE, UE, BE
	BİREYİN SAĞLIK RİSKLERİNİN BELİRLENMESİ	4	2	YE, UE, BE
	ENGELLİ HASTANIN VE AİLE ETKİLEŞİMİNİN YÖNETİMİ	4	2	YE, UE, BE
	EVDE SAĞLIK HİZMETİ SUNUMU VE EVDE HASTA YÖNETİMİ	4	2	YE, UE, BE
	FARKLI DURUMLARA UYGUN EĞİTİM PLANI YAPMA VE UYGULAMA	4	2	YE, UE, BE
	GEBELİK YÖNETİMİ	3	2	YE, UE, BE
	HASTALAR İÇİN EĞİTİM MATERYALİ HAZIRLANMASI	4	2	YE, UE, BE
	KRONİK HASTALIK YÖNETİMİ	3	2	YE, UE, BE
	MENOPOZ YÖNETİMİ	3	2	YE, UE, BE
MULTİMORBİDİTENİN YÖNETİMİ	3	2	YE, UE, BE	

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER	Düzyey	Kıdem	Yöntem
	ÖLMEKTE OLAN HASTA VE AİLESİNE YAKLAŞIM	4	2	YE, UE, BE
	SAĞLIK DANIŞMANLIĞI YAPMA	4	2	YE, UE, BE
	SAĞLIKLI BİREY/HASTA EĞİTİMİ PLANLAMA VE UYGULAMA	4	2	YE, UE, BE
	SAĞLIKLI CİNSEL YAŞAM DANIŞMANLIĞI	4	2	YE, UE, BE
	TÜTÜN BAĞIMLILIĞI YÖNETİMİ	4	2	YE, UE, BE
BİREYİN SAĞLIK YÖNETİMİ	ÇOCUK VE ERGEN SAĞLIĞIN KORUNMASI VE GELİŞTİRİLMESİ	3	2	YE, UE, BE
	FİZİKSEL, DUYGUSAL VE CİNSEL İSTİSMARIN VE ŞİDDETİN ÖNLENMESİ	3	2	YE, UE, BE
	SEYAHAT TIBBI (DİNİ, SOSYAL VE KÜLTÜREL TURİZM, GÖÇERLER, YURT İÇİ VE DIŞINDA ÇALIŞANLAR) YÖNETİMİ	3	3	YE, UE, BE
	YAŞLI SAĞLIĞININ YÖNETİMİ	3	3	YE, UE, BE

4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ

TUKMOS tarafından önerilen öğrenme ve öğretme yöntemleri üçe ayrılmaktadır: “Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri” (YE), “Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri” (UE) ve “Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri” (BE).

4.1. Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri (YE)

4.1.1. Sunum

Bir konu hakkında görsel işitsel araç kullanılarak yapılan anlatımlardır. Genel olarak nadir veya çok nadir görülen konular/durumlar hakkında veya sık görülen konu/durumların yeni gelişmeleri hakkında kullanılan bir yöntemdir. Bu yöntemde eğitici öğrencide eksik olduğunu bildiği bir konuda ve öğrencinin pasif olduğu bir durumda anlatımda bulunur. Sunum etkileşimli olabilir veya hiç etkileşim olmayabilir. Konu ile ilgili temel kavram ve ilkelerin aktarıldığı kısa eğitici sunumlarının yanında grup tartışmaları, olgu çözümlenmeleri ve oyunlaştırılmalar gibi interaktif etkinlikler ile zenginleştirilen interaktif sunumlar tercih edilir.

4.1.2. Seminer

Sık görülmeyen bir konu hakkında deneyimli birinin konuyu kendi deneyimlerini de yansıtarak anlatması ve anlatılan konunun karşılıklı soru ve cevaplar ile geçmesidir. Sunumdan farkı konuyu dinleyenlerin de kendi deneyimleri doğrultusunda anlatıcı ile karşılıklı etkileşim içinde olmasıdır. Seminer karşılıklı diyalogların yoğun olduğu, deneyimlerin yargılanmadan paylaşıldığı ve farklı düzeylerde kişilerin aynı konu hakkında farklı düzeydeki sorular ile eksik yanlarını tamamlayabildikleri bir eğitim etkinliğidir.

4.1.3. Olgu tartışması

Bir veya birkaç sık görülen olgunun konu edildiği bir küçük grup eğitim aktivitesidir. Bu eğitim aktivitesinin hedefi, farklı düzeydeki kişilerin bir olgunun çözümlenmesi sürecini tartışmalarını sağlayarak, tüm katılımcıların kendi eksik veya hatalı yanlarını fark etmelerini sağlamak ve eksiklerini tamamlamaktır. Bu olgularda bulunan hastalık veya durumlar ile ilgili bilgi eksikliklerinin küçük gruplarda tartışılması ile tamamlanması veya yanlış bilgilerin düzeltilmesi sağlanır. Ayrıca aynı durum ile ilgili çok sayıda olgunun çözümlenmesi yoluyla aynı bilginin farklı durumlarda nasıl kullanılacağı konusunda deneyim kazandırır. Olgunun/ların basamaklı olarak sunulması ve her basamak için fikir üretilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar.

4.1.4. Makale tartışması

Makalenin kanıt düzeyinin anlaşılması, bir uygulamanın kanıta dayandırılması ve bir konuda yeni bilgilere ulaşılması amacıyla gerçekleştirilen bir küçük grup etkinliğidir. Makalenin tüm bölümleri sırası ile okunur ve metodolojik açıdan doğruluğu ve klinik uygulamaya yansımaları ile ilgili fikir üretilmesi ve gerektiğinde eleştirilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar. Uzman adayına, benzer çalışmalar planlayabilmesi için problemleri bilimsel yöntemlerle analiz etme, sorgulama, sonuçları tartışma ve bir yayın haline dönüştürme becerisi kazandırılır.

4.1.5. Dosya tartışması

Sık görülmeyen olgular ya da sık görülen olguların daha nadir görülen farklı şekilleri hakkında bilgi edinilmesi, hatırlanması ve kullanılmasını amaçlayan bir eğitim yöntemidir. Eğitici, dosya üzerinden yazı, rapor, görüntü ve diğer dosya eklerini kullanarak, öğrencinin olgu hakkında her basamakta karar almasını sağlar ve aldığı kararlar hakkında geribildirim verir. Geribildirimler öğrencinin doğru kararlarını devam ettirmesi ve gelişmesi gereken kararlarının açık ve anlaşılır bir biçimde ifade edilerek geliştirmesi amacıyla yapılır.

4.1.6. Konsey

Olgu ya da olguların farklı disiplinler ile birlikte değerlendirilmesi sürecidir. Olgunun sık görülülüşünden çok karmaşık olması öğrencinin karmaşık durumlarda farklı disiplinlerin farklı bakış açılarını algılamasını sağlar.

4.1.7. Kurs

Bir konu hakkında belli bir amaca ulaşmak için düzenlenmiş birden fazla oturumda gerçekleştirilen bir eğitim etkinliğidir. Amaç genellikle bir veya birkaç klinik veya

girişimsel yetkinliğin edinilmesidir. Kurs süresince sunumlar, küçük grup çalışmaları, uygulama eğitimleri birbiri ile uyum içinde gerçekleştirilir.

4.1.8. Probleme dayalı öğrenme (PDÖ)

Eğitim yönlendiricisinin rehberliğinde, 6-8 kişilik gruplarla yürütülen (birlikte öğrenme) interaktif öğrenme etkinlikleridir. Bilgilerin gerçekçi olgular üzerinden ele alındığı PDÖ oturumlarında hedef, üst düzey bilgi ve becerilerin kazanılması ve entegrasyonudur. Bu yöntemle aynı zamanda, uzmanlık öğrencilerinin kendi öğrenme süreçlerini bağımsız olarak düzenleyebilmeleri ve yürütebilmeleri ve yaşam boyu öğrenme becerisinin geliştirilmesi hedeflenir. Göreve dayalı öğrenmede (task-based learning), ise problem gerçek yaşamdan bir ödevdir.

4.1.9. Ekip çalışmasına dayalı öğrenme:

Büyük gruplarla, 1-2 eğiticinin yönlendirmesi ile yürütülen, 2-3 saatlik interaktif eğitim oturumlarıdır. Bireysel hazırlık, hazır bulunma ve uygulamaya yönelik etkinlikler olmak üzere 3 ana bölümden oluşur. Bireysel hazırlık bölümü için oturumun amaç ve hedefleri 2-3 gün önce öğrencilerle paylaşılarak, öğrencilerin oturumlara çalışarak, hazırlıklı gelmeleri beklenir. Hazır bulunma aşaması olarak tanımlanan oturumların ilk 20-30 dakikalık bölümünde hem grup hem de öğrencilerin bireysel olarak hazırlığını değerlendirmek amacı ile testler yapılır ve bilgileri değerlendirilir, varsa eksiklikleri tamamlanarak tüm sınıf, bir sonraki aşamaya (uygulama aşamasına) hazır hale getirilir. Oturumun ikinci aşamasında, önce 6-7 kişilik küçük gruplarla, daha sonra tüm gruplarla uygulamaya yönelik interaktif öğrenme etkinlikleri gerçekleştirilir. Bu aşamada daha karmaşık, gerçekçi problemler kullanılır.

4.2. Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri (UE)

4.2.1. Yatan hasta bakımı

4.2.1.1. Vizit

Farklı öğrenciler için farklı öğrenme ortamı oluşturan etkili bir eğitim yöntemidir. Hasta takibini yapan ve yapmayan öğrenciler vizitten farklı şekilde faydalanırlar. Hastayı takip eden öğrenci hasta takibi yaparak ve yaptıkları için geribildirim olarak öğrenir, diğer öğrenciler bu deneyimi izleyerek öğrenirler. Vizit klinikte görülen olguların hasta yanından çıktıktan sonra da tartışılması ve olgunun gerçek ortamda gözlemlenmesiyle öğrenmeyi sağlar.

4.2.1.2. Nöbet

Öğrencinin sorumluluğu yüksek bir ortamda derin ve kalıcı öğrenmesine etki eder. Olguyu yüksek sorumluluk durumunda değerlendirmek öğrencinin var olan bilgisini ve becerisini kullanmasını ve eksik olanı öğrenmeye motive olmasını sağlar. Nöbet, gereken yetkinliklere sahip olunan olgularda özgüveni artırırken, gereken yetkinliğin henüz edinilmemiş olduğu olgularda bilgi ve beceri kazanma motivasyonunu

arttırır. Nöbetlerde sık kullanılması gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.2.1.3. Girişim

Tanı ve tedaviye yönelik tüm girişimler, eğitici tarafından gösterildikten sonra belli bir kılavuz eşliğinde basamak basamak gözlem altında uygulama yoluyla öğretilir. Her uygulama basamağı için öğrenciye geribildirim verilir. Öğrencinin doğru yaptıklarını doğru yapmaya devam etmesi, eksik ve gelişmesi gereken taraflarını düzeltebilmesi için öğrenciye zamanında, net ve yapıcı müdahalelerle teşvik edici ve destekleyici ya da uyarıcı ve yol gösterici geribildirimler verilmelidir. Her girişim için öğrenciye önceden belirlenmiş yetkinlik düzeyine ulaşacak sayıda tekrar yaptırılması sağlanır.

4.2.1.4. Ameliyat (Aile Hekimliğinde uygulanmamaktadır.)

4.2.2. Ayaktan hasta bakımı

Öğrenci gözlem altında olgu değerlendirmesi yapar ve tanı, tedavi seçeneklerine karar verir. Öğrencinin yüksek/orta sıklıkta görülen acil veya acil olmayan olguların farklı başvuru şekillerini ve farklı tedavi seçeneklerini öğrendiği etkili bir yöntemdir. Ayaktan hasta bakımında sık kullanılması gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.2.3 Laboratuvar uygulamaları, mesleki beceri laboratuvarları, simülasyon merkezleri

Beceri laboratuvarlarında modeller ve simüle hastalarla öğrencilerin hekimlik becerilerini kazanmasına ve geliştirmesine yönelik öğrenme etkinlikleri yapılır.

4.3. Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri (BE)

Öğrencilerin kendi kendilerine yaptıkları bireysel öğrenme etkinliklerini ve hazırlıklarını kapsar. Bu etkinlikler için öğrencilerinin iş yükü ve çalışma saatlerinde gerekli düzenlemelerin yapılması, programda bunun için yeterince zaman ayrılması önemlidir.

4.3.1. Yatan hasta takibi

Yatarak takip edilen bir olgu hakkında yeterliğe erişmemiş bir öğrencinin gözetim ve denetim altında, yeterliğe ulaşmış bir öğrencinin gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.2. Ayaktan hasta/materyal takibi

Ayaktan başvuran acil veya acil olmayan bir olgu hakkında gereken yetkinlik düzeyine erişmemiş bir öğrencinin gözetim ve denetim gözlem altında, eğitici eşliğinde ve gereken yetkinlik düzeyine ulaşmış bir öğrencinin yüksek gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.3. Akran öğrenmesi

Öğrencinin bir olgunun çözümlenmesi veya bir girişimin uygulanması sırasında bir akranı ile tartışarak veya onu gözlemleyerek öğrenmesi sürecidir.

4.3.4. Literatür okuma

Öğrencinin öğrenme gereksinimi olan konularda literatür okuması ve klinik uygulama ile ilişkilendirmesi sürecidir.

4.3.5. Araştırma

Öğrencinin bir konuda tek başına veya bir ekip ile araştırma tasarlaması ve bu sırada öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

4.3.6. Öğretme

Öğrencinin bir başkasına bir girişim veya bir klinik konuyu öğretirken bu konuda farklı bakış açılarını, daha önce düşünmediği soruları veya varlığını fark etmediği durumları fark ederek öğrenme gereksinimi belirlemesi ve bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

4.3.7. Disiplinlerarası öğrenim etkinlikleri

İlgili disiplinlerin eğiticileri ve öğrencileri ile birlikte yapılan ortak etkinliklerdir. Bu toplantılara örnek olarak seminer, panel konferans, multidisipliner olgu sunumu kongrelerde odaklı etkinlikler, morbidite ve mortalite toplantıları verilebilir.

4.3.8 Refleksiyon oturumları

Refleksiyon oturumları, grup veya bireysel olarak yapılabilir. Uzmanlık öğrencileri ve en az bir eğiticinin katılımıyla gerçekleşir. Amaç belli bir sürede yaşanan klinik deneyimlerin geriye dönük olarak değerlendirilmesidir. Öncelikle uzmanlık öğrencisi herhangi bir klinik ortamda gördüğü olguyu(ları) kısaca özetler (Olgu bana nasıl geldi? Nasıl karşılaştım?), daha sonra yaşadığı klinik deneyimi, neler düşündüğünü, nasıl bir plan yaptığını ve neleri uygulamaya koyduğunu gerekçeleri ile birlikte aktarır (yüksek sesle düşündüklerini ifade etme) ve bu süreçte kendi performansını nasıl değerlendirdiğini ve ne hissettiğini anlatır. Bu adımda aynı zamanda, öğrencinin klinik performansı sırasında dayandığı bilgi temeli ortaya çıkarılmış olur. Daha sonra öğrenci, gruba olgu ile ilgili çözümünü aradığı problemlerini, cevabını aradığı soruları yöneltir. Bu aşamaya kadar öğrencinin refleksiyon tamamlanır. Daha sonra grup üyeleri öğrencinin yaşadığı klinik deneyim ve bu deneyimde sergilediği performans üzerine düşündüklerini ve varsa olgu ile ilgili kendi sorularını yöneltir. Daha sonra grubun sunulan belirlenen problemle ilgili açıklamaları, çözüm önerileri tartışılır Burada grup, mevcut bilgilerini kullanarak olgu üzerinden bilgiye yönelik ön tartışmayı gerçekleştirir. Bu aşamada eğitici, yönlendirici, yanlısını bulmaya, önemli bir noktanın altını çizmeye yönelik veya kavram ve ilkeyi başka bir bağlama taşımaya yönelik çeşitli sorular yöneltir. Eğitici bu süreçte bilgi vermekten, açıklamalardan mümkün olduğu kadar kaçınır. Daha sonra planlama aşamasına geçilir. Grup tartışılan olgular üzerinden, bu problemlere

daha iyi cevaplar bulma, daha nitelikli hizmet sunma ve kanıta dayalı karar verme konusunda neler yapmalıyız, neler öğrenmeliyiz, hangi yeterlikleri geliştirmeliyiz sorularına karar verir ve gelişim süreçleriyle ilgili bir eylem planı hazırlar. Bu süreçte eğitici, öğrencilere ihtiyaç duydukları yönlendirmeyi sağlar. Daha sonra hazırlanan gelişim planı doğrultusunda öğrenciler, bireysel veya grup olarak kendi bağımsız öğrenme süreçlerini yaşar ve değerlendirirler. Bu süreçte gerektiğinde eğitimcilerden yardım alırlar.

4.3.9 İş başında yapılandırılmış öğrenim / iş başında gözlem ve değerlendirme

Uzmanlık öğrencisi gerçek klinik uygulama sırasında yapılandırılmış formlar eşliğinde gözlenir ve sonrasında doldurulan değerlendirme formu ile öğrenciye geri bildirim verilir. Bu şekilde farklı olgular üzerinden çeşitli klinik ortamlardaki performansları gözlenir ve değerlendirilir. Bu etkinlik için önceden hazırlık yapılması gerekmektedir. Bu amaçla çalışılacak konu önceden belirlenir. Uzmanlık öğrencisi yaşayacağı klinik deneyim ile ilgili temel ve klinik bilgileri (anatomi, patoloji, genetik, fizyoloji vs) çalışır. Benzer şekilde eğitici de eğitim için uygun ortamı hazırlar, oturumla ilgili hedefleri belirler ve oturum sırasında yönetilecek soruları hazırlar. Uzmanlık öğrencisinin seviyesine göre yardımla yaptığı veya gözlem altında tek başına yaptığı gerçek klinik uygulama sırasında eğitici, elindeki değerlendirme formu ile, öğrenenin performansını gözler ve değerlendirir. Daha sonra önce uzmanlık öğrencisinden kendi performansı ile ilgili refleksiyonda bulunması istenir. Sonra doldurulan değerlendirme formu ile eğitici refleksiyonda bulunur. Bu değerlendirme sırasında öğrencinin, klinik deneyimi sırasında kullandığı, uygulamasını dayandırdığı/ temellendirdiği bilgiler de tartışılır. Daha sonra uzmanlık öğrencisine bu konuda kendini geliştirmesi için neler yapılabileceği sorulur ve kendi gelişimini planlaması istenir. Daha sonra eğitici, öğrencinin hazırladığı taslak plan üzerinden giderek, öğrencinin hazırladığı eylem planını geliştirmesi sağlar. Belli aralıklarla uzmanlık öğrencisinin gelişimi izlenir.

4.3.10. Projeye-dayalı öğrenme- bireysel ve grup projeleri

Genellikle bir grup öğrencinin ortaklaşa yürüttüğü bu etkinlikte ortak bir amaç, bir problemin çözümü için bir proje geliştirilir. Derinlemesine öğrenme sağlayan, otantik deneyimin yaşandığı etkinliklerdir. Örnek olarak toplum eğitim projeleri verilebilir. Bu yöntemde ayrıca iletişim, organizasyon, zaman yönetimi, araştırma becerileri, ekip içinde çalışma becerileri ve liderlik becerilerinin de geliştirilmesi hedeflenir.

4.3.11 Gelişim dosyasına dayalı öğrenme

Uzmanlık öğrencisinin mesleki ve bireysel gelişimini, öğrenci ile birlikte planlamak, izlemek ve değerlendirmek amacıyla kullanılan öğrenme ve değerlendirme yöntemidir. Özellikle profesyonelleşmeyle ilgili yeterlikler için tercih edilebilir. Bu süreçte uzmanlık öğrencisinin bir eğitim danışmanının olması ve öğrenciyle danışmanının 3-4 ayda bir buluşması önemlidir. Bu buluşmalarda öğrencinin önceki gelişim planları incelenir, o anki durumu değerlendirilir ve ileriye yönelik yeni gelişim planları hazırlanır.

5. EĞİTİM STANDARTLARI

5.1. Eğitici Standartları

EN AZ BİR EĞİTİCİ BULUNMALIDIR

Uzmanlık eğitimi verilen birimlerde Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin yürürlüğe girdiği 18.7.2009 tarihinden önce istihdam edilmiş olan profesör ve doçentler için aile hekimliği uzmanı olmaları şartı bulunmaz.

5.2. Mekan ve Donanım Standartları

18 AY SAHADA UYGULAMALI EĞİTİM YAPILMASI VE BU DURUMUN BELGELENMESİ

6. ROTASYON HEDEFLERİ

ROTASYON SÜRESİ/AY	ROTASYON DALI
4 AY	İÇ HASTALIKLARI
4 AY	ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI
3 AY	KADIN HASTALIKLARI VE DOĞUM
2 AY	RUH SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI
1 AY	ACİL TIP
1 AY	GÖĞÜS HASTALIKLARI
1 AY	DERİ VE ZÜHREVİ HASTALIKLARI
1 AY	KARDİYOLOJİ
1 AY	Aşağıdaki dallar arasından uzmanlık öğrencisinin tercihi göz önünde bulundurularak program yöneticisi tarafından seçilen sadece birinde; -NÖROLOJİ, -FİZİKSEL TIP VE REHABİLİTASYON, -GENEL CERRAHİ

İÇ HASTALIKLARI ROTASYONU	
KLİNİK YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
ADRENAL BEZ HASTALIKLARI	ETT
AİLEVİ AKDENİZ ATEŞİ	ETT
AKUT KARACİĞER YETMEZLİĞİ	B
AKUT ROMATİZMAL ATEŞ (ARA)	ETT
AKUT VE KRONİK BÖBREK YETMEZLİĞİ	ETT
ALERJİ	ETT
ANEMİ	ETT

ASİT	ETT
BAĞ DOKUSU HASTALIKLARI	ETT
BEHÇET HASTALIĞI	T
BİLİYER SİSTEM HASTALIKLARI	ETT
BÖBREK TAŞ HASTALIĞI	ETT
ÇEVRE KAYNAKLI HASTALIKLAR	ETT
DEJENERATİF EKLEM HASTALIKLARI, OSTEOARTRİT	ETT
DİSLİPİDEMİLER	ETT
DIYABET	ETT
ENDOKRİN ACİLLER	B
HİPERTANSİYON	ETT
ENFEKSİYÖZ BAĞIRSAK HASTALIKLARI	ETT
ENFEKSİYÖZ VE POSTENFEKSİYÖZ ARTRİTLER VE REAKTİF İNFLAMATUAR HASTALIKLAR	ETT
FİBROMİYALJİ	ETT
GASTRİT, DUODENAL ÜLSER	ETT
GASTROİNTESTİNAL SİSTEM ENFEKSİYONU	ETT
GASTROÖZOFAGEAL REFLÜ HASTALIĞI ve ÖZOFAJİT	ETT
GEBELİKTE HİPERTANSİYON	ETT
GLOMERÜLONEFRİT, NEFROTİK SENDROM	ETT
GONAD HASTALIKLARI	ETT
GUT ARTRİTİ	ETT
HİPOFİZ-HİPOTALAMUS HASTALIKLARI	ETT
HİPOGLİSEMİ	TT
İNFLAMATUAR EKLEM HASTALIKLARI	ETT
İNFLAMATUVAR BAĞIRSAK HASTALIKLARI	B
İRRİTABL BAĞIRSAK SENDROMU	ETT
İSKEMİK KALP HASTALIĞI	ETT
KALP KAPAK HASTALIKLARI	ETT
KALP YETMEZLİĞİ	ETT
METABOLİK KEMİK HASTALIKLARI	ETT
OBEZİTE	ETT
BESLENME BOZUKLUKLARI	TT
OSTEOPOROZ	ETT
OTOİMMÜN BAĞ DOKUSU HASTALIKLARI	B
PERİFERİK DAMAR HASTALIKLARI	ETT
ROMATOİD ARTRİT	ETT
SIVI VE ELEKTROLİT DENGE BOZUKLUKLARI	B
TALASEMİ	ETT
TİROİD HASTALIKLARI	ETT
TİROİD NODÜLÜ	ETT
ÜRİNER SİSTEM ENFEKSİYONLARI	ETT
ÜRİNER SİSTEM OBSTRÜKSİYONU	ETT
VİRAL HEPATİT	ETT
YUMUŞAK DOKU ROMATİZMALARI	ETT
GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi

AKINTIDAN; YARADAN, DOKUDAN; SÜRÜNTÜ ALMA VE SONUÇLARI DEĞERLENDİRME	3
ARTER KANI ALMA VE SONUÇLARI DEĞERLENDİRME	2
DERİN YARA KÜLTÜRÜ ALINMASI	2
ENTERAL BESLENME PLANI YAPABİLME	2
HEMODİYALİZ TEDAVİSİ ALAN HASTANIN YÖNETİMİ	1
GİS KANAMASI OLAN HASTA YÖNETİMİ	2
GASTROİNTESTİNAL HASTALIKLARDA BESLENME	2
KEMİK MİNERAL DENSİTOMETRİ SONUÇLARININ YORUMLANMASI	3
KORUYUCU İLAÇ UYGULAMALARI (ASETİLSALİSİLİK ASİT, PRENATAL FOLİK ASİT, VB)	3
KRONİK YARA (DİYABETİK AYAK, VENÖZ ÜLSER, BASI YARASI VB.) ÖNLENMESİ, DEĞERLENDİRİLMESİ, BAKIMI, TAKİBİ	3
NAZOGASTRİK TÜP YERLEŞTİRME	2
NUTRİSYON TARAMA TESTLERİ YAPMA VE DEĞERLENDİREBİLME	2
ORAL GLUKOZ TOLERANS TESTİ YAPILMASI VE YORUMLANMASI	3
PARENTERAL BESLENME PLANI YAPABİLME	2
PERİFERİK YAYMA VE KALIN YAYMA YAPMA ve SONUÇLARI DEĞERLENDİRME	2
TOTAL VÜCUT YAĞ MİKTARI- ORANI ÖLÇÜMÜ (TANİTA İLE)	3
VÜCUT SIVILARINDAN ÖRNEK ALMA VE SONUÇLARI DEĞERLENDİRME	2

ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ROTASYONU	
KLİNİK YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
PEDİATRİK NÖROLOJİK HASTALIKLAR	B
GİRİŞİMSSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
AŞI VE ENJEKSİYON YAPMA	3
DAMAR YOLU AÇMA	3
ENTERAL BESLENME	1
FOTOTERAPİ	1
GAİTA MİKROSKOBİSİ SONUÇLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	2
GASTRİK LAVAJ	2
GÖZ DİBİ MUAYENESİ	2
MESANE KATETERİZASYONU	2
NAZOGASTRİK TÜP YERLEŞTİRME	2
NONİNVAZİV VENTİLASYON	2
OTOSKOPİK MUAYENE	3
PEDİATRİK ACİL DURUMLARIN YÖNETİMİ	2
SAĞLIKLI ÇOCUK GELİŞİMİ VE İZLENMESİ	3
TÜBERKÜLİN DERİ TESTİ	3
YENİDOĞAN CANLANDIRMASI	2
YENİDOĞAN MUAYENESİ	2
YENİDOĞAN TARAMALARI	3
REAKTİF HAVAYOLU HASTALIKLARININ TANI VE TEDAVİSİ	2

KADIN HASTALIKLARI VE DOĞUM ROTASYONU	
GİRİŞİMSSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
AMNİYOSENTEZ, KORYON VİLLÜS BİYOPSİSİ VE FETAL KAN ÖRNEKLEMESİ HAKKINDA DANIŞMANLIK VEREBİLME	1
ANORMAL VAJİNAL KANAMA TEDAVİSİ	2
BENİGN MEME HASTALIKLARI YÖNETİMİ	2
CİNSEL YOLLA BULAŞAN ENFEKSİYONLARIN TANISI, TEDAVİSİ VE KORUNMA	2
DOĞUM VE DOĞUM SONRASI KOMPLİKASYONLARI	2
ENDOMETRİOZİS TANI VE TEDAVİSİ	1
GEBE MUAYENESİ VE GEBE TAKİBİ YAPABİLME	2
GEBELİK KOMPLİKASYONLARI	1
GEBELİKTE GÜVENLİ İLAÇ KULLANIMI	2
GENETİK DANIŞMANLIK	2
GENİTAL TRAVMALAR	2
İNFERTİLİTE TANISI VE TEDAVİSİ	2
JİNEKOLOJİK ENFEKSİYONLAR TANISI, TEDAVİSİ VE KORUNMA	2
JİNEKOLOJİK MALİGNİTELERDE TANI VE KORUNMA	1
JİNEKOLOJİK MUAYENE YAPABİLME	2
LEİOMİYOMA UTERİ TANISI VE TEDAVİSİ	1
NORMAL VAJİNAL DOĞUM YAPTIRABİLME	2
OBSTETRİK VE JİNEKOLOJİK GİRİŞİMLER VE BECERİLER (ACİL DOĞUM, SPEKULUMLA VAJİNAL MUAYENE, SEKSÜEL SUİSTİMAL OLGUSUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ)	2
PEDİATRİK VE ADOLESANIN JİNEKOLOJİK DEĞERLENDİRMESİ	2
PERİMENOPÖZ DÖNEM YÖNETİMİ	3
PERİNATAL ENFEKSİYONLARIN TANI VE TEDAVİSİ	2
RİSKLİ GEBELİKLERİN TANISI	2
TANISAL JİNEKOLOJİK GİRİŞİMLER (ENDOMETRİYAL BİYOPSİ, KOLPOSKOPİ, HİSTEROSKOPİ)	1
TIBBİ NEDENLERLE GEBELİK SONLANDIRILMASI	1

RUH SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ROTASYONU	
GİRİŞİMSSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
ACİL DURUMLARDA AYIRICI TANI VE İLK MÜDAHALE	2
DEPRESYON VE ANKSİYETE BOZUKLUKLARINDA TANI VE TEDAVİSİ	2
HASTA DEĞERLENDİRME (PSİKİYATRİK ÖYKÜ ALMA, RUHSAL DURUM MUAYENESİ, OLGU FORMÜLASYONU, RİSK DEĞERLENDİRMESİ)	3
İLAÇ TEDAVİLERİ (GENEL İLAÇ TEDAVİLERİ, ÖZEL DURUMLARDA İLAÇ TEDAVİLERİ, ACİL DURUMLARDA İLAÇ TEDAVİLERİ)	2
KİŞİLİK TESTLERİ (OBJEKTİF TESTLER (MMPI VB TESTLER), PROJEKTİF TESTLER (RORSCHACH, TAT, VB))	1
NÖROPSİKİYATRİK MUAYENE	2

PSİKİYATRİK DEĞERLENDİRME ÖLÇEKLERİNİN KULLANIMI (GÖRÜŞMECİNİN DEĞERLENDİRDİĞİ ÖLÇEKLER (HAMİLTON DEPRESYON ÖLÇEĞİ, MİNİ MENTAL DURUM DEĞERLENDİRMESİ, PANSS, MADRS, KLİNİK GLOBAL İZLENİM ÖLÇEĞİ, VB))	3
PSİKİYATRİK HASTA VE AİLESİNE YAKLAŞIM, TIBBİ VE PSİKOLOJİK DESTEĞİN PLANLANMASI	3
PSİKOZ TANISI VE TEDAVİSİ	2
RAPOR DÜZENLEME (ADLİ RAPORLAR, TIBBİ RAPORLAR)	2
YEME BOZUKLUKLUĞU TANISI VE TEDAVİSİ	1
ZEKA TESTLERİ	1

ACİL TIP ROTASYONU	
GİRİŞİMSSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
ABSE İNSİZYON VE DRENAJ, YUMUŞAK DOKU YARALANMALARI VE LASERASYONLARIN TEDAVİSİ VE PRİMER YARA KAPAMA	2
ACİL HAVA YOLU AÇMA, ENTÜBASYON, TREAKEOSTOMİ	2
ACİL TETKİK VE TESTLERİN ETKİN KULLANIMI VE YORUMLANMASI	3
ADLİ TIP (UYGUN ADLİ BİLDİRİMLERİ YAPMA)	2
ALERJİ, ANAFİLAKSİ TANI VE TEDAVİSİ	2
GASTRİK LAVAJ	2
GEREĞİ HALİNDE İLERİ TETKİK VE TESTLERİN, HIZLI VE ETKİN BİR BİÇİMDE PLANLANMASI VE UYGULANMASI	2
KAS-İSKELET SİSTEM GİRİŞİMLERİ (FRAKTÜR İMMOBİLİZASYONU, SPLİNT UYGULAMA (FLASTER, BANT, SPANÇ, BANDA))	2
KRİTİK HASTANIN DEĞERLENDİRİLMESİ VE TRANSPORTU	2
NÖROLOJİK GİRİŞİM VE BECERİLER (GKS DAHİL BİLİNÇ KAYBI DEĞERLENDİRMESİ)	2
OFTALMİK GİRİŞİM VE BECERİLER (GÖZDEN YABANCI CİSİM ÇIKARILMASI, GÖZÜN KAPATILMASI)	2
SICAK ÇARPMALI HASTANIN MONİTORİZASYONU, HİPER-HİPOTERMİ ÖNLEME VE TEDAVİSİ)	2
SOLUNUM VE VENTİLASYONUN DEĞERLENDİRİLMESİ, ARTER KAN GAZI SONUCUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ	2
TEMEL YAŞAM VE İLERİ KARDİYAK YAŞAM DESTEĞİ	3
ZEHİRLENME VE TRAVMA HASTASININ İLK DEĞERLENDİRMESİ VE STABİLİZASYONU	2

GÖĞÜS HASTALIKLARI ROTASYONU	
GİRİŞİMSSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
AKCİĞER GRAFİSİ YORUMLAMA	2
AKUT SOLUNUM YETMEZLİĞİ YÖNETİMİ	2
ALERJİK DERİ TESTLERİ	2

ALT SOLUNUM YOLU ENFEKSİYONLARININ TANISI, TEDAVİSİ VE KORUNMA	2
ÇEVRE KAYNAKLI SOLUNUMSAL HASTALIKLARIN TANISI, TEDAVİSİ VE KORUNMA	2
KAN GAZI TAYİNİ VE OKSİMETRİ UYGULAMA VE YORUMLAMA	2
KEMOTERAPİ VE İMMÜNÖTERAPİ UYGULAMALARI	1
KRONİK OBSTRÜKTİF AKCİĞER HASTALIĞININ TANISI, TEDAVİSİ VE KORUNMA	2
MİKROBİYOLOJİK TESTLERİ YORUMLAMA	2
PNÖMOTORAKS TANISI VE TEDAVİSİ	1
PULMONER REHABİLİTASYON VE AKCİĞER FİZYOTERAPİSİ	2
SOLUNUMSAL MESLEK HASTALIKLARI TANISI, TEDAVİSİ VE KORUNMA	2
SPIROMETRİ KULLANABİLME VE SONUÇLARINI YORUMLAMA	2
TRAKEOSTOMİ	2
TÜBERKÜLİN DERİ TESTİ	3
TÜBERKÜLOZ TANISI, TEDAVİSİ VE KORUNMA	2

DERİ VE ZÜHREVİ HASTALIKLAR ROTASYONU	
GİRİŞİMSSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
BAKTERİYEL VE VİRAL CİLT ENFEKSİYONLARININ TANI VE TEDAVİSİ	2
CİNSEL YOLLA BULAŞAN HASTALIKLARIN TANI VE TEDAVİSİ	2
DERİNİN PARAZİTER HASTALIKLARI VE ENFESTASYONLARININ TANI VE TEDAVİSİ	2
DERİNİN PRİMER LEZYONLARININ TANINMASI	3
DERİNİN SEKONDER LEZYONLARININ TANI ve TEDAVİSİ	2
DERMATOFİT ENFEKSİYONLARINDA TANIYA YARDIMCI TAZE PREPARAT HAZIRLANMASI VE MİKROSKOBİK DEĞERLENDİRİLMESİ	1
EVDE VEYA AYAKTAN TAKİP VE TEDAVİ EDİLECEK HASTALARA HAZIRLANACAK MAJİSTRAL İLAÇLARIN KULLANIMI VE DANIŞMANLIK	1
İLAÇ REAKSİYONLARI (TOKSİDERMİLER) TANI VE TEDAVİSİ	1
KULLANILAN YEREL VE SİSTEMİK İLAÇLARIN POTENSLERİNİ SAYABİLME VE KLİNİĞE UYARLAYABİLME	2
ORAL MUKOZA DERMATOZLARININ TANI VE TEDAVİSİ	2
PEDİYATRİK DERMATOZLARIN TANI VE TEDAVİSİ	1
SAÇ HASTALIKLARI TANI VE TEDAVİSİ	2
SİSTEMİK HASTALIKLARIN CİLT BULGULARININ TANI VE TEDAVİSİ	2
STEROİD TEDAVİLERİNDE İLAÇTAN KESME PROTOKOLLERİNİN UYGULANMASI	2
TANISAL GİRİŞİMLER (ELEKTROKOTERİZASYON, KİMYASAL KOTERİZASYON, KRİYOTERAPİ, İNTRALEZYONEL ENJEKSİYON, DERİ LEZYONLARININ CERRAHİ EKSİZYONU, TIRNAK CERRAHİSİ, YARA BAKIMI VE YARA ÖRTÜSÜ UYGULAMALARI)	2
TIRNAK HASTALIKLARI TANI VE TEDAVİSİ	2
WOOD LAMBASI KULLANMA	2

KARDİYOLOJİ ROTASYONU	
KLİNİK GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
AKUT ROMATİZMAL ATEŞ (ARA)	TT
AORT ANEVİZMASI	B
DİSLİPİDEMİ	ETT
İSKEMİK KALP HASTALIĞI	ETT
KALP KAPAK HASTALIKLARI	ETT
KALP YETMEZLİĞİ	ETT
MİYOKARDİT/ENDOKARDİT/PERİKARDİT	B
PERİFERİK DAMAR HASTALIKLARI	ETT, K
RİTİM BOZUKLUKLARI	ETT, K
GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
EKG ÇEKME VE DEĞERLENDİRME	3
EKO RAPOR DEĞERLENDİRME	2

SEÇMELİ OLARAK TERCİH EDİLEBİLECEK ROTASYONLAR

GENEL CERRAHİ ROTASYONU	
GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
ABSE DRENE ETME	3
CERRAHİ HASTALIKLARA ACİL YAKLAŞIM VE SEVK KRİTERLERİNİN UYGULANMASI	2
DEBRİDMAN UYGULAMA	2
LOKAL ANESTEZİ UYGULAMA	2
SÜTUR ATMA/ALMA	3

FİZİKSEL TIP VE REHABİLİTASYON ROTASYONU	
GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
AKUT VE KRONİK AĞRIYA YOL AÇAN FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE AYIRICI TANISI	1
MONO VE POLİARTRİTLERİN AYIRICI TANISI	1
OSTEOARTRİTİN TANISI, TEDAVİSİ VE KORUNMA	2
ROMATOİD ARTRİTİN TANISI, TEDAVİSİ	2
DİSK HERNİSİ TANISI, TEDAVİSİ VE KORUNMA	2
AĞRI YÖNETİMİ	2
BASI YARALARININ TANISI, TEDAVİSİ VE ÖNLENMESİ	2
KAS İSKELET MUAYENESİ YAPABİLME	1
LABORATUVAR TESTLERİ VE GÖRÜNTÜLEME YÖNTEMLERİNİN UYGUN KULLANIMI VE SONUÇLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ	2
EGZERSİZ REÇETE EDEBİLME	2
İNME HASTASI REHABİLİTASYON	2

NÖROLOJİ ROTASYONU	
KLİNİK YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
BİLİNÇ BOZUKLUKLARI	ETT
DEMANS	ETT
DEMİYELİNİZAN HASTALIKLARI	ETT
EPİLEPSİ	ETT
HAREKET BOZUKLUKLARI	ETT
KAS HASTALIKLARI	ETT
KÖK VE PLEKSUS HASTALIKLARI	ETT
KRANİYAL SİNİR HASTALIKLARI	ETT
MENENJİT, ENSEFALİT	ETT
MOTOR NÖRON HASTALIKLARI	B
NÖROLOJİK HASTALIKLARI	ETT
NÖROMÜSKÜLER KAVŞAK HASTALIKLARI	ETT
PERİFERİK SİNİR HASTALIKLARI	ETT
SEREBROVASKÜLER HASTALIKLAR	ETT
SİNİR SİSTEMİ ENFEKSİYONLARI	ETT
UYKU BOZUKLUKLARI	ETT
GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
GLASGOW KOMA SKALASI	2
GÖZ DİBİNE BAKMA VE NORMALDEN AYIRIMI FARKEDİBİLME	2
AĞRI YÖNETİMİ	2

7. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME

Eğitcinin uygun gördüğü ölçme ve değerlendirme yöntemleri kullanılmaktadır.

8. KAYNAKÇA

TUKMOS, TIPTA UZMANLIK KURULU MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ, Çekirdek Müfredat Hazırlama Kılavuzu, v.1.1, 2013

9. ÖNERİLER

Önerilen Standart:

Aile Hekimliği Anabilim Dalı/EAH Aile Hekimliği Klinikleri, Eğitim, araştırma ve sağlık hizmeti için gerekli olan 25.01.2013 tarih ve 28539 sayılı Aile Hekimliği Uygulama Yönetmeliği'nde tarif edilen fiziksel alt yapıya (yönetmelik madde 23 ve madde 24'e göre) sahip olmalıdır.

Yukarıda önerilen standartın tüm eğitim kurumlarınca **01.01.2020 tarihine kadar** asgari standart olarak sağlanması gerekmektedir.